

MEDLEMSBREV 5, AUGUSTI 2020

Besynnerliga idé, denna övertro på diktare och "intellektuella"! Eolsharpor var de i tidens träd, deras toner anslogs av historiens vindar. - - - Besynnerlig denna skräckfyllda okunnighet om världen utanför våra gränser. Bara genom att ljuga om andra länder och system kan vi uthärda vår egen verklighet. - - - Men ibland glimmar det till, av ironier, dubbeltydigheter, dolda innebörder... Vi har lärt oss läsa mellan raderna. - - -
Ur *Moria land 1987* En svensk dystopi...

Kära medlemmar i denna illustra sammanslutning vi kallar Delblancsällskapet! Det är inte mycket till aktiviteter styrelsen kan erbjuda er i denna smått absurda tid. Somligas liv är starkt försnävt intill det plågsamma, andras är knappt berörda av den rådande pesten. Det finns t.o.m. de som har haft det oförtjänt(?) bra, behållit sina löner men avstängts från arbete... ojämnt falla ödets lotter.

Vi har emellertid ett oförlikneligt hjälpmedel som inte fanns under digerdöden eller ens under 1700-talets pestangrepp. Internet. Digitala möjligheter till smittfri kontakt.

Detta möjliggör ju kontakt, även om vi får hålla oss till tangentborden, och till åtminstone ETT slags aktivitet – nämligen till frågesport! För er som har tid till övers eller rentav har tråkigt. Dagens lösenord är som bekant *avstånd* och vi i Delblancsällskapet vill ta avstånd från alla former av uppgivenhet och tankar på en svensk dystopi!

Varför inte göra frågesport till ett återkommande inslag i vår verksamhet, corona eller inte corona? Priset till den som först prickar alla femton svaren rätt är hela fyra böcker: *Diktaren och Målaren*, en utsökt bok om Delblancs vänskap med konstnären Reidar Ljunggren; Håkan Ersgårds bok om *TV-serien Hedebyborna*; Bo Gräslunds *En mästare förklädd*, en obetalbar samling indicier för att Delblanc i själva verket var Bo Baldersson (eller tvärtom) samt sällskapets egen värdefulla band med Delblancs *Kritik och essäistik 1958 - 91*.

Frågorna bifogas detta medlemsbrev i särskilt dokument. Många svar kan naturligtvis återfinnas så nära som på sällskapets hemsida www.delblancsallskapet.se – men framför allt i böckerna. Många av er kanske förmerar sina kunskaper om Sven D. och förhoppningsvis också fastnar i någon oläst av hans böcker under sökandet efter det rätta svaret!

Mejla svaren till undertecknad senast söndagen den 13 september, antingen utskrivna, i frågornas bokstavsordning eller bara som en enkel tipsserie till undertecknad, lasseziliacus1@gmail.com. I nödfall går SMS till 070 - 7925367 också bra.

I det följande lite smått och gott om sådant som angår Delblancsällskapet, marginellt eller direkt.

Vår konstnärlige vän Jim Axén, styrelsemedlem i Trosa, sörjer att **galleriet S:ta Anna inte får vara kvar i kapellet** S:ta Anna i Trosa landskyrka. Någon ny lokal är inte i sikte och galleriets namn tappar relevans. Vem hittar en lösning? Vi hoppas, om inte på mirakel, så åtminstone på en lösning bakom knuten.

Jag stötte på **Ulrika Knutsson** häromdagen efter att hon hade pratat mycket livfullt och engagerande om Strindberg och Beethoven på en konsert. Det framkom att hon hörde till Delblancs beundrare och att särskilt romanen *Primavera* på sin tid hade vunnit hennes uppskattning. Utan att

slå fast någonting alls skildes vi med hennes ord "den pratar jag gärna om nån gång, och kanske om nån annan bok också". En utmärkt litteratör och lika begåvad som talare. Låt oss hoppas på ett framtida samröre, det vore en fjäder i vår hatt.

Visste ni att Delblanc har skrivit en "melodram". Den heter **Den arme Richard** och spelades först på Dramaten 1978. Stycket handlar om kompositören Richard Strauss agerande som 'högste musikansvarig under nazitiden: likgiltig, medlöpare eller skicklig manipulatör? Han presiderade visserligen över Hitlers Reichsmusikkammer, men många fakta visar att han var en motsträvig medarbetare. Delblanc lär själv några år efteråt ha insett, att pjäsen inte längre var helt relevant mot bakgrunden av nya fakta. Jag gjorde häromdagen en påstöt hos Kungliga Operans chefsdramaturg Katarina Aronsson. Pjäsen är för all del en talpjäs, men hon svarade att hon "absolut skulle låna och läsa pjäsen". Vi får se tiden an. Pandemins begränsningar kanske talar för udda projekt utanför ramarna. Strauss operor hör ju numera ändå till repertoarens främsta och mest spelade, men kräver trängsel både på scen och i orkesterdiket. Det nuvarande avståndsediktet ligger dem i fatet.

Helsingforsresan i mars, som från början var tänkt som en årsmötesvariant, måste nu uppskjutas för andra gången. Viking gör nämligen uppehåll till den 27 september. Vi kan boka ett nytt datum för våra tilltänkta resenärer inom tolv månader, pengarna förblir inestående. Allt enligt dagens meddelande från Viking Line.

Två personer som stått vårt sällskap nära, **advokat Anders Frigell** och **professor Christer Åsberg**, har den senaste tiden lämnat oss för gott. Vår förre ordförande Per-Ola Jansson minns Anders:

Han var medlem i Delblancsällskapets valberedning ett par omgångar. Anders var Sven Delblanc behjälplig i bl.a. frågor som handlade om dennes inkomstdeklarationer. Av Anders fina text som finns att läsa i *Minnesbilder av Sven Delblanc III* framgår att de var vänner, nationskamrater och medlemmar av Juvenalorden. Deras vänskap skildras på ett både allvarligt och drastiskt vis.

Anders var en sann sudermanno-nericisk patriot och bodde en tid i sin barndom, men även på äldre dar i nationskvarteret, då fadern tjänstgjorde vid Akademiska sjukhuset. Vid sin död var Anders återigen bosatt där. Anders uppbar genom åren flera olika förtroendeposter vid nationen. Av minnesord i DN och SvD framgår att han var en enastående berättare och festtalare. Sven Delblanc bad om tillåtelse att använda sig av honom som modell för den jurist som uppträder i romanen *Änkan*. Så här beskrivs han där:

"...kunde han säga en kvickhet så stollig och bisarr att jag föll i skratt, lockig och mörk, mycket korrekt, men en levande intelligens i den bruna blicken".

Om Christer Åsberg skriver Lars Ahlbom som följer:

En kulturpersonlighet med koppling till Sven Delblanc

Christer Åsberg var litteraturvetare med professors namn, teologie hedersdoktor och författare. Han var under många år huvudsekreterare i Bibelkommissionen som arbetade med nyöversättningen av Bibeln från 1970-talet och fram till 2001. Han var också under flera år ordförande i Karlfeldtsamfundet. Christer Åsberg var liksom Sven medlem i Juvenalorden i Uppsala och när Sven avlidit skrev han en nekrolog om juvenalen Sven i *UNT* som sedan publicerades i *Minnesbilder av Sven Delblanc II*. Christer Åsberg var en stor beundrare av Sven Delblancs författarskap. I *Minnesbilder av Sven Delblanc III* skrev han en lång och fin text om Sven, "Hypnotisören Sven Delblanc". Delbladets redaktör minns Christer Åsberg som en mycket vänlig och hjälpsam man. Han bidrog med tips och idéer och förmedlade brev av Sven Delblanc som sedan kunde tryckas i skriften.

Jag vill inte varje gång tjata om medlemsavgiften till Delblancsällskapet, PG 86 49 86 – 5, så jag gör det inte nu heller. I den fasta övertygelsen att det inte ska behövas...

För övrigt vill jag önska alla medlemmar allt gott och oss alla ett snart slut på pandemin! Ni har kanske önskemål om kommande verksamhetsyttringar! Låt höra, speciellt om sådana som i en närmare framtid kan genomföras digitalt eller annars utan fysiska sammankomster!

Lasse Zilliacus

Ordf.